

Mensen hebben **veel steun** aan mijn boek

Op een nacht werden Nicole en haar man overvallen. Ze werd verkracht... Vervolgens maakte de politie grote fouten in het onderzoek. Nicole vertelde haar verhaal in MG 11/06 en schreef er een boek over: *45 Minuten Levenslang*.

Lees het hele verhaal op www.mijngeheim.nl.

De politie belde. Ze wilden me spreken. Ik wist dat de dader binnenkort vrij zou komen, ik maakte me wel zorgen. Maar dat hij niet teruggekeerd was van verlof; dát was de druppel. Er zijn zo veel fouten gemaakt door de politie! We hebben dat allemaal uitgepraat en bijgelegd en nu maken ze wéér fouten. Hoe bestaat het dat de dader verlof krijgt door een fout van justitie? En dat hij vervolgens niet meer terugkomt?

Wij moesten weer onmiddellijk 24 uur per dag bewaakt worden. De titel van mijn boek, *45 Minuten Levenslang*, komt dan wel heel akelig dichtbij, want er komt geen einde aan. Heeft justitie het allemaal wel onder controle? Ik dacht echt dat ze wel iets geleerd hadden van de vorige fouten.

De dader is uiteindelijk na een maand opgepakt. Mogelijk krijgt hij nog twee jaar extra, maar dat staat nog niet vast. Ik wil me er niet meer mee bezig houden, want ik heb al vier jaar gevochten. Je merkt dan meteen als er weer iets gebeurt, hoeveel onrust het met zich meebrengt.

Het is echt ongelooflijk wat mijn boek tweeweg heeft gebracht. Ik heb zo veel reacties gekregen van mensen die ook zoiets hadden meegemaakt. Dan hoor je pas hoeveel fouten er zijn gemaakt bij verschillende mensen. Maar dat er ook heel veel mensen zijn die niet de kans hebben gehad om met hun verhaal naar buiten te treden. Omdat ze de middelen of de kracht er niet voor hadden. Dat is eigenlijk heel kwalijk.

Mensen hebben me geschreven dat ze veel steun aan het boek hebben gehad en dat is heel fijn om te horen. Ook bekenden uit mijn omgeving die het boek hadden gelezen, begrepen me ineens beter. Ze lasen enkel de korte stukjes in de krant en wisten niet goed wat er allemaal gebeurd was. Het complete verhaal in het boek maakt veel meer duidelijk. Ik heb achteraf dan ook wel van mensen te horen gekregen dat ze zich vergist hadden in ons verhaal. Omdat ze eigenlijk geen idee hadden van wat we hadden meegemaakt.

Voordat mijn boek verscheen, kreeg ik ook reacties dat ik zo vaak in de

publiciteit stond. Het boek heeft daarbij ook voor begrip gezorgd. Ik heb er namelijk nooit voor gekozen om in de publiciteit te staan, het is me overkomen en veel mensen zien dat nu ook in. Al die reacties had ik nooit verwacht toen ik aan het boek begon. Ik heb voor mijn gevoel via het boek dan ook alles uit de situatie gehaald wat erin zat, al is het wel heel vervelend dat het zo heeft moeten zijn.

Twee maanden geleden heb ik mijn broodjeszaak Fonzies in Eindhoven verkocht en ik ben nu alles op een rijtje aan het zetten. Ik hoef nu helemaal niks te doen en heb daarom tijd voor leuke dingen.

Het heeft even geduurd, maar ik kan beetje bij beetje weer genieten. Ik merk dat ik al die jaren echt opgejaagd ben geweest. Die keren dat we continu bewaking hadden, dat vrat echt energie. Ook toen de dader niet terugkwam van verlof, kregen we dat weer opnieuw op ons bordje.

Ik ben - in de tijd dat de dader op de vlucht was - daarom ook een paar weken naar Aruba gegaan. Daar heb ik vrienden opgezocht en lekker helemaal niks gedaan. Ik voel me daar veel prettiger en gelukkiger dan in Nederland. De mensen zijn daar anders, ze leven echt met elkaar samen. In Nederland is het tegenwoordig ieder voor zich, dat staat me echt tegen. Ik zou graag in Aruba willen wonen, maar of dat ook gaat gebeuren is nog afwachten. ■